

C - 29^e zondag door het jaar - 20 oktober 2019 - Onze Lieve Vrouw
Exodus 17,8-13 ; Ps. 121(120) ; 2 Timotheüs 3,14 - 4,2 ; Lucas 18,1-8

Blijven bidden

Nog even terugkomen op vorige zondag. Het laatste zinnetje uit de Evangelielezing van vorige week (weet u nog?), dat was wat Jezus zei tegen de melaatse die gereinigd was, en teruggekomen was om Jezus te bedanken: "uw geloof heeft u gered" (Lc 17,19). Jezus zegt dat heel uitdrukkelijk, en toch is Hij het, Jezus, die de melaatse heeft genezen. Maar door te zeggen: "uw geloof heeft u gered", is het net alsof Jezus het omdraait, alsof de melaatse zichzelf door zijn geloof heeft gered. En het is niet de eerste keer dat wij dit in het Evangelie horen, het is wel vaker dat Jezus zegt: "uw geloof heeft u gered". Bij de zondares die de voeten van Jezus balsemt (Lc 7,50), bij de blinde in Jericho (Lc 18,42; Mc 10,52), en bij de bloedverliezende vrouw (Mt 9,22). Het is alsof Jezus iedere keer bedoelt: Niet ik heb jou genezen, maar je bent genezen door je geloof.

Jezus is niet alleen een wonderdokter, die gratis consult geeft en mensen zomaar geneest. Dat wil Hij niet zijn. En dat is Hij ook niet. In zijn ogen is genezing méér dan genezing. Want genezing, redding, veronderstelt bij degene die genezen is ook geloof, geloof aan de genezing, vertrouwen aan de geneesheer, de Christus. Door het genezingsproces ontstaat er een persoonlijke band tussen de zieke en de geneesheer, een band van vertrouwen en geloof. Door genezing kom je tot geloof. En door geloof kom je tot genezing.

Wij kennen dat ook wel, dat je vertrouwen moet hebben in je geneesheer. Twee ernstig zieken worden opgenomen in het ziekenhuis, en moeten worden geopereerd. De ene, die naar het ziekenhuis gaat, al mopperend: "Die arts kan toch niets. Ik ga toch dood" ... De tweede die naar het ziekenhuis gaat, en zegt: "Laat de arts zijn werk maar doen. Ik weet zeker dat ik het zal redden, ik heb er alle vertrouwen in". Wie van de twee gaat het redden? Ik denk, de tweede.

"Uw geloof heeft u gered", zegt Jezus bij herhaling. Redding is dus niet alleen een genadegave van God, maar is blijkbaar ook afhankelijk van de vrager, de bidder. Wil ik het wel? Heb ik er wel vertrouwen in? Geloof ik het wel? Geloof ik wel in Hem, Jezus? Ja inderdaad, misschien is het wel een wisselwerking. Jezus geneest mij, en Jezus kan mij genezen, omdat ik het volste vertrouwen heb in Hem, omdat ik mij aan Hem toevertrouw.

Vandaag, in het Evangelie, zegt Jezus het nog een keer, maar op een andere manier. Hij leert zijn leerlingen hoe ze moeten bidden, niet "versagen" zoals in onze vertaling staat met dat ouderwetse woord dat geen modale Nederlander meer kent, met andere woorden, de moed niet laten zinken, niet opgeven, volhouden. Bidden is niet alleen: vragen en verhoord worden. Bidden betekent ook dat je je er zelf voor moet inzetten. En dat je moet blijven bidden.

En Jezus vertelt dan het verhaal van de weduwe die bij een ongeïnteresseerde rechter vraagt om een uitspraak, en heel lang moet aandringen. De vrouw blijft zo lang terugkomen, dat de onrechtvaardige rechter overstag gaat, en uitspraak doet om van haar eindeloos gezeur af te zijn. Zo, zegt Jezus, zo moet je ook bidden. Niet opgeven. Blijven bidden, blijven aandringen, en er altijd maar weer op terugkomen. Blijven bidden, zoals Mozes in de eerste lezing, ook al ben je moe. Volhouden! "Dring aan, te pas en te onpas", schrijft ook Paulus in zijn tweede brief aan Timotheüs, die wij zojuist in de tweede lezing hoorden: "dring aan, te pas en te onpas" (2 Tim 4,2). Blijven bidden, ook al heb je het gevoel dat je ondertussen wel genoeg hebt gebeden.

Blijven bidden, en niet opgeven, heeft ook nog een bijkomend voordeel: je wordt er zelf beter van. Je versterkt je geloof, want door te bidden, en te blijven bidden, ook al heb je niets om te bidden, blijf je in de eenheid van Christus. Blijf maar bidden, ook al heb je geen specifieke

intentie, het bekrachtigt je in je geloof. Bid dan maar om God te bedanken voor alles wat Hij voor je doet, of om Hem te prijzen voor al het goede dat Hij doet, of om op deze Wereldmissiezondag te bidden voor een brede verkondiging van de Blijde Boodschap. Waar je overigens zelf ook iets aan kunt doen. Praat je wel eens over je geloof met je collega's op het werk? Is dat überhaupt bespreekbaar? Weten je collega's dat je een gelovig mens bent?

“Zal de Mensenzoon bij zijn komst het geloof op aarde vinden?”, vraag Jezus vandaag tot slot. Goede vraag. Waar Jezus geen antwoord op heeft. Natuurlijk heeft Jezus geen antwoord. Want dat antwoord hebben wij.

Vandaag hebben we in het Evangelie gelezen hoe we moeten bidden, namelijk zonder ophouden en met aandrang. Volgende week gaan we in het Evangelie lezen hoe we niet moeten bidden.

Régis DE LA HAYE, diaken